

ІМІТАЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА МАЙБУТНЬОМУ ІСНУВАННЮ

Годзь Н.Б.

*Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків*

Означаючи сучасний стан розвитку культури суспільства як кризовий серед його причин називають велику кількість першоджерел проблеми, та на нашу думку оминають головну – етичну, а саме гіперрозвиток механізму імітації, за допомогою якого намагаються скрити недоліки, відсутність прогресивного розвитку та появи нових ідей, кризу та нестачу капіталовкладень у наукові та промислово-виробничі процеси.

У гонитві за надприбутками знищуються або відчують утиск багато морально-етичних та естетичних цінностей. У такому контексті слід нагадати, що А. В. Толстоухов пише, що першою характеристикою нової парадигми світогляду мусить бути властивість сприймати власне майбутнє й власне ставлення до світу. Нагадаємо також, що М. Мамардашвілі попереджав про помилковість думки, відповідно до якої людина з «урізаним зовнішнім простором діяльності» має змогу інтенсивно розвивати власний внутрішній простір.

У монографії «Вступ до екологічної футурології» ми звертали увагу на тому факті, що імітація як феномен вже давно присутня у багатьох сферах людського життя та культури. Разом з механізмом створення ілюзії імітація знищує низку моральних та моральнісних установок у індивідуальній та суспільній свідомості й починає продукувати бездуховність у підростаючому поколінні.

Таким чином, при аналізі застосування та використання можливостей поняття «Екологічна футурологія» слід уважно розглядати й проблему зменшення негативного впливу імітації та ілюзії, особливо враховуючи що знешкодження наслідків екологічних катастроф надто дорогий процес, й якщо механізми імітації будуть поширюватися й тут, докіль відповість занадто жорстким ударом на втручання у природні біологічні системи.